

Moramo uvijek usmjeriti svoje misli ka Bogu

Published On: Sat, May 16th, 2015

Religion | By Harun Yahya

One Must Always Direct One's Thoughts to God

by Adnan Oktar

One of the gravest dangers awaiting the believer is idolatry, or ascribing equals to God. No matter what the believer does, he must gather all his will, strength and powers of concentration to avoid falling into that swamp. The offense of idolatry, forgetting God and regarding people and events as independent of Him, is very grave in His Sight. In the Qur'an God reveals that:

Jedna od najvećih opasnosti koje vrebaju vjernika je idolopoklonstvo, odnosno vjerovanje da je neko ravan Bogu. Bez obzira na to šta vjernik radi, on mora imati volju, snagu i moć koncentracije kako ne bi pao u tu zamku. Idolopoklonstvo, zaboravljanje Boga i vjerovanje da niti ljudi ni događaji ne ovise o Njemu, su vrlo ozbiljni prestupi. U Kur'anu je rečeno da:

„Allah neće oprostiti da Mu se neko drugi smatra ravnim, a oprostiće manje grijehove od toga, kome On hoće. A onaj ko drugog smatra Allahu ravnim čini, izmišljajući laž, grijeh veliki.“ (Sura An-Nisa, Žene, 48)

„Allah sigurno neće oprostiti da Njemu druge smatraju ravnim, a oprostiće kome hoće ono što je manje od toga. A daleko je zalutao onaj ko smatra da je Allahu neko ravan.“ (Sura An-Nisa, Žene, 116)

Ako pogledamo ove sure, jasno vidimo da vjernici ne smiju misliti da je idolopoklonstvo isključivo „vjerovanje u druge bogove i obožavanje idola“. Vjerovanje da su ljudi neovisni i zaboravljanje da sve što se dešava, dešava se s Božijom voljom i određenjem je isto tako jedan oblik idolopoklonstva. Kada vjernik zaboravi Boga i

sudbinu, on podliježe idolopoklonstvu, što se manifestuje kroz nedostatak pokornosti. Glavni oblici nedostatka pokornosti i potajnog idolopoklonstva su tuga, očaj, uznemirenost i stres. Tijelo može oboljeti uslijed nedostatka pokornosti, a duša svakako svakodnevno pati. Zaboravljanje Boga i činjenice da je sve što se dešava pod Njegovom kontrolom, imaju za posljedicu patnju i jad.

Posmislite na sve poteškoće s kojima se suočavamo tokom jednog dana – Vaš šef na poslu Vam uzrokuje probleme, Vaš prijatelj je nezahvalan ili se neki dalji rođak svađa s Vama. Da li su i ovi ljudi pod Božijom kontrolom? Šta je sa Vašim autom koje jednostavno neće da se upali? Ili šta je sa pogrešnim skretanjem na putu do posla, ili činjenicom da ste propustili let? Šta je sa činjenicom da nista dobili posao koji ste željeli, da ste izgubili dragog prijatelja u saobraćajnoj nesreći, i šta je sa uvredljivim riječima koje Vam je uputio neki prijatelj? Da li se sve ovo što se desi tokom jednog dana dešava mimo Božije kontrole i određenja? Ili se, pak, sve što se dešava od sekunde do sekunde dešava po planu koji je odredio Bog? Da li se sudbina odvija pred našim očima, ili su ljudi oni koji određuju ono što će se desiti?

Vjernik mora biti skoncentrisan i dobro o ovome promisliti. Ništa se ne dešava bez znanja i volje Boga. Vjernik mora pohraniti ovu istinu u svoje srce i svakodnevno se na nju podsjećati. Ljudi ne posjeduju moć. Oni nemaju moć koja im dopušta da govore uvredljive riječi, da budu nezahvalni, da ne razumiju i da budu nepravedni. Svako izgovara riječi koje mu je odredio Bog i svako se kreće u smjeru koji je On odredio. Vjernik mora posmatrati ova dešavanja kao nešto što dolazi s vana, te znati da je u pitanju test i da se mora pokoriti sudbini sa cijelim svojim srcem. Umjesto da razmišlja o događajima ili drugim ljudima, on mora uvidjeti razlog za sve ono što se dešava i ne smije sumnjati u to da stalno polaže test; naposljetku, sam život je mjesto gdje polažemo ispit, on je za vjernika prostorija u kojoj nas testiraju.

„...A u ovim danima Mi dajemo pobjedu sad jednima, a sad drugima, da bi Allah ukazao na one koji vjeruju i odabrao neke od vas kao šehide – a Allah ne voli nevjernike“. (Sura Al-Imran, Imranova porodica, 140)

Nepokornost sudbini jeste idolopoklonstvo. Sudbina se ne može promijeniti. Možete preduzeti sve mjere predostrožnosti, ali ono što se mora desiti, svakako će se desiti. Sve što smo iskusili i sve što ćemo iskusiti je predodređeno za nas čak prije nego što smo se rodili. Nevjernici i oni koji odbijaju pokornost Bogu su skloni idolopoklonstvu, te oni daju preveliki značaj ljudima i događajima. Što više zaboravljaju Boga, to veći značaj pridaju drugim ljudima. Postaju toliko zaslijepljeni da ne vide moć i snagu Boga. Kada se nešto nepredviđeno desi, oni se odmah žale na to kako ih je neko povrijedio. Ipak, ta osoba ne može čak ni ruku podići a da to Bog ne zna, a ne uraditi nešto ozbiljnije od toga. Bog zna sve što pređe preko naših usana. Tuga, pesimizam, pobuna i suze su baza na kojoj nevjernici grade svoj život. Cijena života u idolopoklonstvu jeste život ispunjen tugom i žalosti.

Žalost je još jedan oblik nepokornosti Bogu. Vjernik uvijek smatra da postoji razlog za sve što se dešava i to je jedna vrlo fina vježba. Vjernik dolazi na ovaj svijet sa obavezom da pripremi svoju dušu za džennet, zbog čega će on raditi na poboljšanju svoje duše i vjere tokom čitavog svog života. Najbolji način da produbimo svoju vjeru jeste da se okrenemo Bogu bez pitanja, bez obzira na ono što se dešava, te da se uvijek čvrsto držimo za Njega. Čim vjernikova vjera počne da jača, nestaju nevidljivi velovi pred njegovim očima. Događaji i ljudi gube važnost, te vjernik osjeća jedinstvo Boga – jedine absolutne realnosti- u svakoj ćeliji u svom tijelu.

Kada nestane idolopoklonstvo, obilje, mir i sreća preovladavaju u vjernikovom životu. Vjernik zato mora iskoristiti svu svoju snagu kako bi okrenuo leđa svim događajima i

drugim ljudima, te promišljao o Bogu i okrenuo se molitvi. Na taj način, on zahvaljujući pokornosti i prihvatanju može cijeli svoj život pretvoriti u spokoj. On će pokazati da voli Boga i da Ga ne zaboravlja ni u jednom trenutku, te da se plaši idolopoklonstva na isti način kao što se plaši vatre u džehenemu. On neće popustiti u svojoj odlučnosti da se prepusti Božijoj volji do trenutka kada nastupi smrt. Pošto je proveo život u vjeri onako kako nalaže Bog, on će potom proći kroz vrata dženneta.

„I spominji Gospodara svoga ujutro i naveče u sebi, ponizno i sa strahopoštovanjem i ne podižući jako glas, i ne budi nemaran.“ (Sura Al-A'raf, Bedemi, 205)

Adnan Oktar's piece on News Rescue:

<http://newsrescue.com/one-must-always-direct-ones-thoughts-to-god/>

<https://www.harunyahya.info/bs/clanci/moramo-uvijek-usmjeriti-svoje-misli-ka-bogu>